

Az új király ruhája

Azért hívtalak, mert odalenn nagy baj van. Az emberiség elvesztette a hitét. Nemcsak bennem, az még önmagában nem lenne újdonság, de mindenben, és mindenben. A hazugságok tengerében tévelygőket a valóság megismerése helyett inkább az otromba, egysíkú történetek érdeklik, melyek a nagy manipulátorok eszméit hordozzák. Nincs bennük se szépség, se bölcsesség, mégis ezeket szeretik, mert látványosak, és olyannak mutatják a világot, amilyennek azt látni szeretnék. Gyerek, felnőtt, egyaránt mesét akar, de ezek nem tanítanak semmire, eltorzítják gondolkodásukat és megmértelyezik lelküket. Ezért azt akarom, hogy visszamenj és tanulmányozd az embereket, aztán írd át a meséidet, hátha okulnak belőlük.

Hórihorgas, nagy orrú, markáns arcú fickó lépett be a szerkesztőségbe. Különös, archaikus betűkkel teleírt paksamétát tett a főszerkesztő elé. A legfelső lapon cikornyás felirat állt: *A király új ruhája*. A főszerkesztő helyel kínálta, és átfutotta az első néhány oldalt.

- Nem akarom megbántani, de ezt a mesét egy Andersen nevű író úgy jó másfél évszázada már megírta.

A jövevény elnézően mosolygott.

- Kicsit át kellett írnom. - és segítőkészen a végére lapozott, majd rábökött az egyik bekezdésre.

„...Akkor egy kisfiú elkiáltotta magát: - De hisz' a királyon nincs is ruha! A király meztelen!

A király összerezsent, de még peckesebben folytatta útját. A fiú körül egyre többen kiabáltak: - Tényleg, nézzétek nincs a királyon semmi!

A király aggódni kezdett, de háta mögül odalépett hozzá főtanácsadója, és a fülébe súgta: - Semmi gond felség, urai vagyunk a helyzetnek.

A tömegben mozgolódás támadt. Itt is, ott is erős, öblös hangú férfiak kezdtek kiabálni: - Micsoda gyönyörű ruha! Nézzétek emberek, a világ legszebb ruhája van rajta! Milyen fenséges!

Nagy hangzavar kerekedett, ki ezt, ki azt állította. Az asszonyok hajba kaptak, a férfiak öklüket rázva üvöltöttek. A fiút - kinek gyenge, vékonyka hangját elnyomta a tömeg ordibálása - két megtermett dragonyos megfogta és elvonszolta. Aztán szerre állított hatalmas képekkel hajtottak a tömeg két sorfala közé, melyeken a király képmását láthatták színpompás öltözékben. A nép ámulva csodálta a rikító festményeket, a hús-vér királyra már rá sem hederítettek. A veszekedés lármája fokozatosan elült, és lassacskán az egész tömeg egyszerre zúgta: - Éljen a király! Éljen a király!

Akadtak olyanok is, akik csak csendben ácsorogtak, jobbnak látták, ha nem szólnak semmit.

Másnap szerte az országban mindenki a király pompás, új ruhájáról beszélt.”

- Tulajdonképpen nem rossz, de sajnos én ezt nem tudom leközölni. Ez a lap nem foglalkozik politikával. Ennek pedig határozottan politikai kicsengése van.
- Politikai kicsengése? Hiszen én nem foglalkozom politikával. Engem csak az emberek érdekelnek.
- Nézzel! Őszinte leszek magához. Olyan kevés támogatást kapunk, hogy így is éppen hogy fenn tudom tartani ezt a lapot. Semmi szükségem az efféle hmm... problémás írásokra. Sajnálom.